

Forfatter: Anker, Carsten Tank

Titel: BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1807-11-06)

Citation: Anker, Carsten Tank: "BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1807-11-06)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 583. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000191.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

20.

Haderslebensd. 6. Novbr. 1807.

Den almindelige Ulykke, som har truffet Staten, sætter ogsaa Kompaniet (det asiatiske) i en slem Forlegenhed. Tvende Auktioner, der ventelig havde indbragt 5 à 6 Tønder Gruld i Kompaniets Kasse, var berammede at skulle holdes i September Maaned. Dette kunde ei ske.

Nu forestaar 11. Decbr. og vore Udgifter er saa betydelige, at vi savner over 500 000 Rdr. — Alt, hvad jeg fit laant i Hamburg forrige Vinter, blev overladt de kongelige Finantser. Jeg berettede Omstændighederne til H. K. II. Kronprinsen. Han lo og sagde mig: „Vi troede at faa Hjælp af Dem. Jeg ser ikke, hvorledes det er muligt for Schimmelmänn at afse noget, men naar De og han lægger deres Hoveder i Bled, finder De vel paa Raad!"

Mit Svar var, at om Grev Schimmelmänn vil lukke Øinene til de Øvrige Formalitetsmænd, som omringer ham, da maa Sagen ingenlunde blive umulig. Dette Tilfælde vil nu overbevise Finantsministeren om, skjønt for sildig, hvilken utilgivelig Statsfeil det var at indrette den forbistrede Speciebank, som ved sit Monopolium understaar sig til ikke alene at binde Finantsministerens Hænder, men at hokre med vor Elendighed uden at afhjælpe den, saaledes som Bankens oprindelige Hensigt byder. Vore offentlige Instituter og Departementer ligner Næsse-Konger, der ligger i uophørlig Strid med hinanden, hvis saakaldte Diskussioner udgjor 9/10 af vort Skriveri. Det er mig umuligt at tale om Speciebanken uden at føle en Grad af patriotisk Forbitrelse mod de tykke og forvirrede Hjerner, som har undfanget dette fatale Barn.

Mit Hoved er bristefærdigt; dette er og mit Hjerte. Havde jeg været enkelt Mand uden Familie og uden Eiendomme, der kræver min Tilværelse, med hvilken Iver skulde jeg ikke have gaaet Fienden imøde ved Landgangen og paa Veien mellem Vedbæk og Kjøbenhavn, men ikke paa Volden eller i Clasens Have eller ved „Tømmerpladsen"; thi dette var til slet ingen s. 584Kytte. Men min Lod blev og var at være Tilskuer og som saadan at nedsluge Synet af vor Skam og vore Lidelser, som diplomatisk Uvidenhed og stolt Ligegyldighed har paaført Rigerne, og hvis Følger turde blive endnu ulykkeligere end det første Stød. Nu er vor Villie fængslet, og vor Selvstændighed er forvandlet til Redskab. Maaske man vil nu, at vi skal handle efter engelske Grundsætninger.